బొమ్మలాట

కృష్ణమూర్తి వయస్సు నలభై అయిదు.
పెద్దతనం - భయం !
చిన్నతనం - ఆశ ! !
వార్ధక్యం ఊహించుకొంటే దిగులు !
యౌవనంపోగొట్టుకో కూడదని తాపత్రయం.
కాలం గడుస్తుంటే,
ఆశ తీరటం లేదు.
నిరాశ పెరుగుతూ ఉంది.
తెల్ల వెంట్రుకలు ! !
తలలో
నల్లరంగు !
మీసాలలో ! !
నల్లరంగు !
గడ్డంలో !
రోజూ షేవింగ్ !
తలనున్నగా దువ్వి.
మీసం నల్లగా చేసి.
గడ్డం మొటిక లేకుండా,
టిప్ టాప్‌గా
యువకుళ్ళా తయారవుతున్నాడు కృష్ణమూర్తి !
వైట్ పేంట్,
డిటోశ్లాక్,

పాయింటెడ్ షూ,

వాటర్ పాలిష్,

క్రూకట్ !

సైట్ ఉన్న ఐస్‌కి కూలింగ్ గ్లాసెస్.

అచ్చంగా,

యువకుళ్ళా అయిపోతున్నాడు కృష్ణమూర్తి.

కృష్ణమూర్తి! లెక్చరరు. తోటివాళ్ళతో ఎవరితోనూ, డిపార్టుమెంటులో ఎంతో అవసరం అయితే తప్ప, మాట్లాడ్డం లేదు.

వాళ్ళు ముసలివాళ్ళు,

మాటలలో వార్ధక్యం,

చేతల్లో వార్ధక్యం,

సహించలేడు.

అందుకే మాట్లాడ్డం లేదు.

మాట్లాడుతాడు

యువకులతో,

డిపార్టుమెంటులో, కాలేజీలో క్రొత్తగా చేరిన లెక్చరర్సుతో, ట్యూటర్సుతో డిమాన్‌స్ట్రేటర్సుతో, విద్యార్థులతో, విద్యార్థినులతో,

బాగా మాట్లాడుతాడు.

ప్రిన్సిపాల్‌తో.

నో!

హెడ్‌తో.

నో!

అమ్మతో.

నో!

నాన్నతో.

నో!

ఒక్కటే మాట.

వృద్ధతరంతో మాట్లాడ్డు-నో!

యువతతో మాట్లాడుతాడు-యస్!

అంతేకాదు.

వృద్ధుల్ని సలహా అడగడు.

వెంట తిరగడు.

పట్టించుకోడు.

వృద్ధతరం బ్రతికిందని భావించడు.

యువకులతో

షికార్లకు పోతాడు.

కాళ్ళనొప్పి.

వాళ్ళుబాగా తిరుగుతారు.

ఎగురుతారు.

దూకుతారు.

తను చేయలేడు.

అయినా ప్రయత్నిస్తాడు.

హోటలులో

వాళ్ళు బాగాతింటారు.

తాగుతారు.

తినేస్తారు.

తొక్కేస్తారు.

లోపలికి కుక్కేస్తారు.

తను తినలేడు.

ఓపిక చూపుతాడు.

వారంరోజులు ఓపికగా జీర్ణంచేసుకొంటాడు.

కబుర్లలో
వాళ్ళు ఆడపిల్లల్ని గురించి,
ప్రేమల గురించి,
వివాహాల గురించి,
కట్న కానుకల గురించి,
ఆదర్శ ప్రేమల గురించి,
ఊహా లోకాల ఊహా ప్రేయసీమణుల శృంగార జీవితం గురించి,
లోకంలోని అనేక విషయాల గురించి,
సుందర స్వప్నాలు కంటుంటే,
ఆదమరచి పోయి,
వాళ్ళతో చేయి చేయి కలిపి,
కొంత ఊహ
కొంత వాస్తవం
నేర్పుగా మేళవించి,
యువకుడే అనిపించుకొన్నాడు కృష్ణమూర్తి,
ఒకప్పుడు
కృష్ణమూర్తి ముసలివాడు,
ఇంకోప్పుడు
యువకుల్లా ఉండాలను కొంటున్నవాడు.
మరోప్పుడు
యువకుణ్ణను కొంటున్నవాడు
వేరోప్పుడు
యువకుల్లా వున్నాడు.
ఇప్పుడు
యువకుడే అయిన వాడు,
కృష్ణమూర్తి యువకుడు, అచ్చంగా యువకుడు, స్వచ్ఛంగా యువకుడు.

ఒక యువకుడడిగాడు.

"మీకు పెళ్ళయిందా?"

కృష్ణమూర్తి నవ్వాడు.

"మా బంధువులమ్మాయి-అందంగా వుంటుంది. చూడకూడదూ!"

కృష్ణమూర్తి పరవశించి పోయాడు.

"మీ పెళ్ళికి మమ్మల్ని పిలవరా"?

కృష్ణమూర్తి మెలికలు తిరిగి పోయాడు.

అవును మరి,

అచ్చంగా యువకుడు కృష్ణమూర్తి.

ఈ రోజే !

'సినిమాకు పోదాం సిద్ధంగా ఉండని' శ్రీమతికి ఉదయం చెప్పి వచ్చాడు కృష్ణమూర్తి.

సాయంత్రం ఇంటికి వెళ్ళేసరికి,

కాఫీ హోటల్‌కీ, కనకయ్య పార్కుకీ,

కాకుంటే క్లబ్బుకీ, కనిపించే సినిమాకీ,

భర్త వెంట పోవటానికి

సిద్ధంగా వుంది

నలుగురు పిల్లల తల్లి,

నలభై రెండేళ్ళ శ్రీమతి !

మధ్యాహ్నం రాజమండ్రి నుంచి పెద్ద కూతురు, ఇద్దరు కూతుళ్ళతో దిగింది.

పెద్దదానికి నాలుగేళ్ళు.

చిన్నదానికి ఏణ్ణర్థం.

''బాగున్నావా?'' తండ్రి.

''ఆఁ!'' కూతురు.

''బైల్దేరూ పోదాం!'' భార్యతో.

"బట్టలు మార్చుకోరా!" తండ్రితో.

"ఊహు!" కూతురుతో.

"ఆయనిష్టం!" కూతురులో.

వసారాలో ఆ ప్రక్క పెద్దది, కూతురు కూతురు నాలుగేళ్ళది. బొమ్మను తీసుకొని

కృష్ణమూర్తి చూస్తున్నాడు, చేతుల్తో వూపుతూ, లాలిపాడి, ఎదురొమ్ము కానించుకొని జోకొడుతూ.

"ఏడవకమ్మా తాగు!" అంటూ

కృష్ణమూర్తి చూస్తున్నాడు, "తాగమ్మా! తాగు" పాప బొమ్మ పాపకు పాలిస్తూ వుంది.

బొమ్మ - పాప చూస్తున్నాడు.

పసితల్లి దగ్గరకు కృష్ణమూర్తి, వృద్ధ యువకుడు వెళ్ళాడు.

కళ్ళు గమ్మత్తుగా మూసి, బొమ్మ పాపకు పాలిస్తూ వుంది పాప.